

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΡΟΜΟΣ ΠΗΘΟΚΡΑΤΗ, Άρ. 11, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και για την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12 1/2.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (β δρ. την τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συντρομητής α δε στέλνει μπροστά τη συντρομή του.

20 λεπτά το φύλλο, 20.—Τά περασμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας στη διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κίосκια, και στις επαρχίες στα Πραχτορεία των Έφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

**ΧΡΙΣΜΕΝΟΙ ΚΙ ΑΧΡΗΣΤΟΙ — ΜΙΚΡΟΔΑΘΑΚΙΑ
ΕΚΛΟΓΙΚΑ—ΓΑΜΠΡΟΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΔΕΡ-
ΦΟΣ—Ο ΚΟΡΦΙΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΑΣΜΟΣ.**

ΧΡΙΣΤΗΚΑΝΕ, με το συμπάθειο, μερικοί σνδναμιαί εκλογικοί και πολλοί μείνανε άχρηστοι—μερικοί τους μάλιστα και δλωσδιόλου άχρηστοι. Έμεις θα προτιμούσαμε και στο ζήτημα αυτό να νεατερήσει ο κ. Βενιζέλος. Να μη χρίσει, να μην άναγνωρίσει δηλ. επίσημα κανένα σνδνασμό και να καταργήσει έτσι το Ίσασμε σήμερα κωμικώτατο αυτό Ποιτιφηκάτο. Θέλετε, βάλτε κάλλη μοναχοί σας, θέλετε, μαζωχτείτε δέκα είκοσι σε συμμορία και άλληλομοιραστείτε τους ψήφους σας. Η Κυβέρνηση εκλογικές συμμορίες δεν άναγνωρίζει, άφου όλοι σας σήμερα παρουσιάζεστε Κυβερνητικοί με το να μην υπάρχει άντιπολίτευση. Η Κυβέρνηση δε θα πεί στο λαό ποιούς θέλει η Κυβέρνηση θάφισει λεύτερο το λαό ναν της στείλει δποιους θέλει αυτός.

"Ετσι έπρεπε να μιλήσει ο κ. Βενιζέλος και θάβλεπε πόσο καλύτερο άποτέλεσμα θα φέρνανε τα λόγια του.

*

ΜΙΑ όμως κ' έχρισε σνδνασμούς γιατί νάφισει όξιο από το σνδνασμό της Αττικοβουωτίας τον κ. Όθωνα Ρουσόπουλο; Δε βρέθηκε κανείς από κείνους που τον περιτριγυρίζουνε ναν του πεί την άξία του, τη μόρφωσή του και το πραχικό του ανείμα; Γιατί να μην άπαιτήσει από τον κ. Στάτο (τον περιήρημο αυτόνε πολιτικό Πρωτέα, που όλα τα κόμματα τα τριγύρισε) να πάρει στο σνδνασμό του έναν Κ. Τριανταφυλλόπουλο κ' ένα Σταμάτη Σταματίου;

"Ας είναι. Τα τέτα μικρολαθάκια του του τα συχωρώναι κανείς ήμα σιλλογιστεί πως έδειξε την παληκαριά να μην πάρει στο σνδνασμό της Αττικοβουωτίας κανένα δημοσιογράφο, κι από κείνους μάλιστα που τον παραλιβανίσανε με την κρυφή έλπίδα να χριστούν Κυβερνητικοί ύποψήφιοι.

*

ΕΝΑΣ νέος πολιτευτής, ο κ. Κ. Δεμερτζής, ντεμπου-

τάρισε, καθώς Έλληνικώτατα γράφουνε οι Αθηναίικες φημερίδες, το πολιτικό του στάδιο με μίαν άξιοθάμαστη πράξη. Ό γαμπρός του και πολιτικός της κολασμένης γενιάς κ. Ν. Λεβίδης, για να τον πολεμήσει στις έκλογές, έπιασε, ο άθεόφοβος, κ' έγραψε στους χίλιους τόσους κουμπάρους του ραβασάκια, παρακαλώντας τους να μην ψηφίσουν το γυναικάδερό του γιατί, λέει, άρνήθηκε το κόμμα. έπειδή και δεν τον έκαμε καθηγγητή στο Πανεπιστήμιο.

Ότως έφα Λεβίδειος άνήρ. Μά κι ο Δεμερτζής καλά τονέ σιγύρισε, γιατί μ' ένα γράμμα του και λόγου του παρακάλεσε τους κουμπάρους του γαμπρού του να μην τονέ ψηφίσουνε γιατί, λέει, δε δίνει καμιά σημασία στο «τιχαίο γεγονός» που τον έχρισε (για να μεταχειριστούμε τη λέξη της μόδας) γυναικάδερο του κ. Λεβίδη.

*

ΤΗΣ Κέρκυρας ο φιλελεύττος σνδνασμός, μ' ένα Κεφαλληνό και μ' ένα Μαβίλη πούχει μέσα, γίνεται ο σοβαρότερος, μπορεί να πεί κανείς, σνδνασμός. Τιμή στους Κορφιαίτες νάντιπροσωπευτούν από τέτιους άντρες μέσα στη Βουλή.

*

Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ*

Πιό ύμορφη και πιό άφελή είκόνα της πρωτόγενης και άγνης εκείνης άγάπης δεν πιστεύω, κύριοι, να φαντάζεστε. Και διαβάζοντας, ή άκούοντας τους χαριτωμένους αυτούς στίχους του Κορνάρου, είμαι βέβαιος πως καθένας ή και καθεμιά από σας θα θυμήθηκε άθελα παρόμοιες άλησιμόνητες στιγμές, που πνίγουνταν τα λόγια στο λαϊμό σας σαν το νερό μέσ' το στενόλαιμο «λαϊνι» της τόσο ποιητικής και χαριτωμένης μεταφοράς του Κορνάρου.

Άλλου πάλι ο ποιητής φάλλει με δύναμη τον άγώνη του κονταροχτυπήματος και ως έξης περιγράφει τη μονομαχία του Κρητικού με το Σκλαδούνο Τριπόλεμο:

Άρμάτωσαν την κεφαλήν, το πρέξιμον άρχισαν.

Σφίγγουσι τα κοντάρια τους και τα φαρικά κινήσαν.

*Ώάν το μαύρο νέφελο, ο άνεμος το μανιές:

Και με βροντές και μ' άστραπάς τον κόσμο φορερύζει.

Φυσά το άπ' την Ανατολήν και πάγει το στη Δύση.

Κάνει το ή ανακάτωη να βρέξη, να χιονίση.

Έδέτχι άστραποβρόντης της Κρήτης το λιοντάρι:

"Ουτε εις την μασχάλην του έσφιξε το κοντάρι.

Μ' άλλη βρεξη, μ' άλλη καρδιά με τον Σκλαδούνον τρέχει:

Παρά με το Ρηγόπουλο, γιατί κ' έχθρόν τον έχει.

Έμπούγκρισε της Σκλαδουνας ο θράκος, κ' έβρουχάτο:

Λογιάζει, πρώτη κονταριά να τότε ρίξη κάτω.

Συναπανταίνουν τα θεριά και τα κοντάρια πύγαν

Εις τον άέρα ωςάν φτερά, κι ωςάν πουλάκια φύγαν.

Στο κούτελο ο Τριπόλεμος την κονταριάν του δίδει.

Κ' έβγαλε σπίθες εκατόν το σιδερό κασιδι.

Τ' άλογον έγονάτισε, με χάμα: δαν έστράφη

Και το ζημιόν επήδηξεν ολόρθο σαν το λάφι.

* Η άρχή στο περασμένο φύλλο.